

פי' הכתוב הוא כך נרן יחד כוכבי בוקר הם ישראל כנ"ל בגמ' אז וידעו כל בני אלהים פי' אז  
 לברתו ונשברו הדינים כי שירות ישראל נק' זמירות שהם זמירות וקולצין הקליפה והדינים כנ"ל  
 ולפי' אפשר לומר כי דוקא שירים של ישראל נק' זמירות מטעם הנז' אבל לא של המלאכים כי  
 אינם לריכים לכך מפני שהם בעולם העליון אף שמלינו לפעמים גם גבי מלאכים לשון זמר נ"ת  
 לשון זמר אולם מושאל ולא בעלם כי עצם לשון זמר הוא דוקא אלל ישראל שהם לריכים לזמר  
 הקליפות ולכן דמנע"ם היה נק' זמירות ישראל דיוקא וכן זמרו לה' חסידיו דיוקא. ואיחא בזה  
 פ' ב' ד' וז"ל פקודא בחר דא לספר בשבחא דליאחא מנצח וכו' וקצ"ה חדי בזהו ספורא  
 ב' שעתא כהן קב"ה לכל פמליא דליאחא ואמר לון זילו ושמעו סיפורא דשבחא דילי דקא  
 ממחשי בניו כו' כדון חתיין ואודאן לקב"ה על כל אינון ניסין ואודאן ליה על עמא קדישא דאית  
 לי בארעא כו' כדון איחוסף חילא וגבורתא לעילא כו' ע"ש וכן הוא בזהו תרומה דף קע"ד  
 פ"ח ז"ל אלא בדה חתייקר קב"ה בעלמא לפרסמא ניסא וע"ד קב"ה כתיב ביה והתגדלתי  
 והתקדשתי ע"כ. ובזה נבא אל הביאור חומרו גדול בתשכחות פי' ע"י התשכחות נהגדל השי"ת  
 כנ"ל בזהו תרומה דמסיים וע"ד קב"ה כתיב ב' והתגדלתי כו' וכן בזהו ב' הכ"ל דקאמר כדון  
 איחוסף חילא וגבורתא לעילא וכדון כל פמליא חתיין ואודאן לי' לקב"ה על כל אינון ניסין  
 ונפלאות-גו"ם אל ההוללות כו' פי' שכל פמליא של מעלה אודאן לי' שהוא אדון הנפלאות ועושה  
 נפלאות לבדו הרי שדבר גדול עושה מאן דמספר ניסי השי"ת כי הוא גורם שיוודך כל מלאכי  
 רועה ואומרים ג"כ שיהי להשי"ת אצל מ"ת אין העיקר והתכלית היולא משירות ישראל כדי שישירו  
 מלאכי מעלה ח"כ היה שירות-של מלאכים יותר חשובים צפוי השי"ת משיחא ישראל כי לעולם  
 סתלים הוא יחד בגל מדבר במציא לידי תכלית רק הוא בבחי' כיבס ומסובב שירות ישראל  
 הם סיבס לשימורעו אף ישירו במלאכים ח"כ שירות המלאכים הם המסובב מסיבת שירות ישראל  
 ולעולם הסיבס גדול מהמסובב כדוע. הרי מבואר המשך הברכה לאחר שאמרנו שירת הים אט  
 אומרים בא"י אל מלך גדול בתשכחות כי ע"י שירות ומשכחות ישראל נהגדל ומתקדש השי"ת כנ"ל  
 בזהו שכל פמליא-של מעלה אודאן לי' על כל אינון ניסין ונפלאות וז"ש אל ההוללות אדון הנפלאות  
 השם שייך שפיר מה שמביים הבורא כו' והוא שיש כאן ב' מיני שירות שירות ישראל ושירות  
 המלאכים המסובבים משירות ישראל וקצ"ה בזהו שירות ישראל הנק' שירי זמרה  
 בג"ל סמנע יאמר-ען שירתן של מלאכים כמאמר הגמ' דחולין ע"ס שהוא מלך אל חי העולמים פי'  
 מלך על ב' העולמות מלכותא דארעא ומלכותא דרקיע אעפ"כ חפץ יותר בשירתו וזה חיבס  
 יתירה נדעת לנו ששירות-ערכה לו יותר משירות מלאכי אדאם במרום מגדל אהבתו עלינו.  
 ע"כ ביאור חתימת ישתבח. על כן זאת הביאנו עד סיום. שסמי לא חבלום. להוליא פרי קודש  
 סלולים. לחבר גלגלת שער השירים. וקדם כל חברים. אחלס פני כל ילודים. קליני אר"ש  
 ואורים. הסמלאים צפויים כח"כ. טונים ומעשה חושב. אשר ה' שומע אליהם ויקשב. בראותם  
 שיר' שכולה כוסף. שאל יראוני בבחי' וצ"ה. לומר מי הוא זה המאסף. איך נתעצב הסף  
 בכסף. בזהו דוקוקין דטור וציעוין דאשא מאן עייל בר נפשא חמן לשתאסף. לכן בזהו  
 אריותי להאס"ף. כי לא כן אנוני עמדי. כי לאמר לאלי בעודי. ללחי ובעי. והוא דודי  
 ומעודי. והוא יודע מחשבותי. כי לא לתפארת לי מן האדם זאת פמלי. רק לשם שמים  
 כוחתי. וכל שהיה תפארת לעשי. ללעג השאנאים לא משי. והדוריים אשירי שירה חדשה. אין  
 שיר' סתם משלש. ובתאמר יאמר יתרו דף ל"ב ז"ל בלתי דרגין איטען כו' וכולכו סדן מקל  
 המאין וז"ל ועתיקא קדישא. שירים מדשים מקדוב בלו, לא שר' חבותי ולא ראו. מהאר"י  
 אשר מקבלו כולם זכו. מהקדש כח"כ שיר' וכוונת שנת כמעט עד גמרא. בו מראים  
 בכתיבה נעימה אמירה. ושער השיר בשמו קראתיו. ולכמה טעמים בזה השם בפרט. פעם  
 בא בירה-גמרא-כו. בבית"ק בהם שער אחד היה נק' שער השיר-בבביל והשירה הוא שער להכנס  
 בחדרי